

Johan Clerckx: een dirigent zonder koor of omgekeerd

Dan ben je al eens dirigent en actief in een drietal koren, maar plots beslist Covid-19 erover dat je niet meer moet of mag werken. Hoe beleeft onze dirigent Johan Clerckx deze periode? Hoe kijkt hij aan tegen de toekomst? Wat is er nog mogelijk voor ons koor en vanaf wanneer? En hoe kwam hij die toch lange periode door, want het zijn intussen zes lange maanden geworden...

“Ja, dat klopt natuurlijk. Ik was gewend om op maandag, woensdag en donderdag aanwezig te zijn op de repetities bij verschillende koren. Het duurde lang vooraleer je wist hoe lang de Corona-crisis zou duren. In het begin denk je: ik kan nog dat doen en dat en misschien ook nog dat. Maar naargelang de tijd vorderde en je zag dat het nog niet voor binnenkort zou zijn, geraakte ik mettertijd in een vakantiestemming. Het enige wat we in die lange periode nog gedaan hebben, is de partituur bekijken van het Gloria van Vivaldi en ze verdelen naar onze leden, zelfs stem per stem. Het is een stuk dat ongeveer 35 minuten duurt, zodat het duidelijk wordt dat er nog aanvullende stukken nodig te zijn om tot een volledige avond te komen. Er is al over Nabucco en Mendelsohn gesproken, maar we moeten nog een definitief gesprek daarover hebben met hun dirigent.”

Hoe zie je de toekomst voor ons koor?

Johan Clerckx: “De maatregelen veranderen van dag op dag. Nu werd alles opnieuw verstrengd, zodat het alweer niet dadelijk mogelijk is om snel te repeteren. Wij hadden nog de mogelijkheid geopperd om een nieuwe opstart te plannen onder het afdak van de speelplaats op Sint-Norbertus, op voorwaarde dat het goed weer was en dat we op de gevraagde afstand van mekaar konden blijven staan. Maar door de laatste nieuwe maatregelen is dat weer niet meer van toepassing. Ik vind dat er bij al die bepalingen toch heel weinig rekening gehouden werd met koren en misschien wel met cultuur in het algemeen.

Eigenlijk bieden ze ons tot hiertoe weinig perspectief. Misschien moeten we zelfs over een verloren jaar praten. Hopelijk vinden ze snel een vaccin.”

Welke uitvoeringen blijven mogelijk?

“Zolang er geen erediensten mogen opgeluisterd worden, zie ik geen enkele mogelijkheid, noch in de Heilige Geest, noch in Sint-Paulus.”

Wanneer was de uitvoering van het Gloria van Vivaldi voorzien?

“Andere koren zitten natuurlijk met gelijkaardige problemen als wij. Ik heb er de laatste weken ook niet veel meer over gehoord. Ik denk dat oktober 2021 als streefdatum haalbaar moet zijn. Maar zoals gezegd komen er allicht nog een aantal andere stukken bij als aanvulling van het programma. En dan denk ik toch dat we zes maanden voorbereiding nodig hebben om alles tot een goed einde te brengen. Dat wil zeggen dat uiterlijk in mei iedereen zou moeten gevaccineerd zijn.

Met Mercanto was er eerder ook afgesproken dat we vermoedelijk in december 2021 een aantal gezamenlijke kerstconcerten zouden brengen. Maar het is in deze moeilijke tijden niet gemakkelijk om iets definitiefs vast te leggen.”

Heb je misschien zelf van deze lange periode gebruik gemaakt om een aantal werken te bekijken, die mettertijd gepast zouden zijn voor ons koor?

“Ik heb in die periode inderdaad wel inspiratie opgedaan om werken te vinden die voor een vierstemmig, maar ook voor een driestemmig mannenkoor geschikt zouden zijn. Want ook met dat laatste moeten we rekening houden.”

Zoals in het recente verleden kan dat misschien wel in samenwerking met andere koren, niet?

“Precies. Maar moeten wij dan de vraag stellen aan die koren of komt de vraag beter van die andere koren? Bij onze jubileumconcerten wilden we eerst terug grijpen naar stukken die we al kenden van vroeger, maar dat bleek onmogelijk op tijd te kunnen voor het orkest. En dan was ik blij dat we – samen met Bart van Casteren – al terug gegrepen hebben naar de Carmina Burana. Wij hebben ons daar zelf toch kunnen manifesteren en samenwerken met verschillende andere koren. Er is met Bart van Casteren ook steeds een uitstekende samenwerking geweest en hij had ook nog plannen om in de toekomst met ons samen te werken. Maar ook daar ligt alles momenteel stil.”

Zijn er nog concrete zaken die mogelijk geschikt zijn om uit te voeren na de Coronacrisis?

“Wij hebben ooit de vraag gehad om mee te zingen aan het Requiem van Rütter. Dat is maar uit de kast te pakken. Dat ligt zo klaar om in te oefenen. En ik ben vrij zeker dat de mensen die het ons toen gevraagd hebben, zeker nog dat Requiem willen uitvoeren. Misschien binnen drie of vier jaar.

Verder wil ik zeker ook nog met Detlef en Jelena gaan praten over hun voornemen om Russische muziek te brengen. Dat project wil ik zeker nog niet helemaal afschrijven, maar dan moet het wel gebeuren met heel duidelijke en precieze afspraken.

Ik denk eventueel ook aan de opvoering van een aantal succesnummers uit het verleden, maar de vraag is in hoeverre iedereen binnen het koor die stukken nog kent, want ik heb ondervonden dat er nog verbazend veel foutjes voorkwamen in de voorbereidingen op de mis van Lotti, hoewel we die vroeger ook al aangeleerd hadden... Maar ik veronderstel dat de programmatie van de missen in Sint-Paulus intussen ook behoorlijk door mekaar geschut werd, zodat ik ons daar nog niet dadelijk zie aantreden in oktober 2020.”

Wat doet een werkloze dirigent dan in zijn vrije periode?

“Stevig werken aan het huis en de tuin, want dat bleef na een maand vakantie in Zeeland helemaal een wildernis. In Nederland zijn er blijkbaar minder besmettingen, hoewel de mondkmaskers er niet verplicht zijn en wij haast de enigen waren, die zo’n maskertje droegen. Al merk ik dat de zone rond Goes en het Veerse Meer ook stilaan oranje gekleurd wordt. Het is voor iedereen momenteel een beetje zwalpen op zee, maar je kan maar hopen dat tenminste de grenzen open blijven.”

Dagdromen

over verleden en toekomst?

Op stap gaan?

Fietsen?

nee .... veel liever .... een concert voorbereiden voor de ZWK-bubbel

Dr. Guy Vermeiren: “Soms willen verantwoordelijken heiliger zijn dan de paus”

Einde maart sprak deze ex-zanger voor Eigen Krabbels profetische woorden: ‘Moeten we tegen augustus/september een tweede Corona-golf verwachten?’, vroeg dokter Guy Vermeiren uit Brasschaat zich af. We zijn begin augustus en we waren zijn uitspraken niet vergeten. Wij dus naar de aangename ‘Place de l’ Amitié’ voor een essentiële verplaatsing, met de plaatselijke politie als zijn overburen.

Nog even herhalen dat deze 48-jarige vader van drie schattige kinderen tussen 1978 en 1990 een zalige tijd doormaakte in het Sint-Norbertusinstituut en ook over de ZWK memorabele herinneringen kan boven halen.

Vooraf in de kampen had hij aan Raf Van Bortel en Luc Korthout leiders waar hij wel naar opkeek, terwijl chef-kok Guido De Graeve met zijn assistenten Roger De Cock en Leo Segers constant voor lekker eten zorgden.

Intussen is hij professioneel sportarts, cardioloog en dokter verbonden aan het ziekenhuis van Terneuzen in Zeeland, waar hij zich bezig houdt met de opvang en de verzorging van patiënten, die o.a. besmet zijn door het Corona-virus. Hij kan dus ook best dezer dagen de situaties in België en Nederland vergelijken.

Je voorzag in maart al een tweede piek van het Covid-19 gevaar...

Guy Vermeiren: “En eigenlijk is het nog geen echte piek. In Nederland is er nog weinig beweging momenteel en worden een aantal voorbereidingen getroffen. We zijn ook beter voorbereid dan vijf maanden geleden. Bij een mogelijke ‘triage’ konden er ook nog 600 personen in Duitsland terecht, waar goed mee samengewerkt werd. Nadien is er een rondvraag gekomen en er staan nu 1800 bedden in staat van paraatheid in Nederland en iets van een 2200 in België.

Gelukkig zijn de grenzen nog niet gesloten, want toen de crisis op haar ergste was in april werden ambulances met Nederlandse Corona-patiënten b.v. tegengehouden aan de Liefkenshoek-tunnel. Een beetje pijnlijk, want dan moest er opnieuw in Nederland gezocht worden naar mogelijke andere plaatsen. Bij de lockdown werd ook de reguliere zorg stopgezet, met b.v. een schrijnend geval van een 18-jarige dame met borstkanker, die gewoon terug naar huis gestuurd werd.”

In Nederland kozen ze aanvankelijk voor groepsimmunitet, terwijl in België gekozen werd voor quarantaine. Wat waren uiteindelijk de verschillen en zijn die er nu nog?

“De verschillen zijn niet zo groot. Mondmaskers zijn nog altijd niet verplicht in Nederland, al komt daar stilaan ook een kentering in. Daar werd veel lakser gereageerd: geen mondmaskers in de winkels, geen afstand houden. Maar grote manifestaties zijn ook daar verboden. Eén groot verschil in dit land vol calvinisten: de bubbels werden veel strenger gecontroleerd. Als jouw vriend naast je zat in de wagen en dat bleek geen gezinslid te zijn, dan kreeg je een boete. Veel strikter dus op gebied van bubbels.”

En mogelijke vaccins om de immuniteit te verzekeren?

“Weet je dat er al een tijdje ernstige twijfels bestaan over vaccins. Pas als je sommige ziektes twee tot drie keer hebt meegemaakt, kan je spreken van immuniteit. Hoe weten we of het vaccin werkt? Bij griep moet je ook elk jaar een nieuw vaccin halen. Een vaccin dat levenslang geldt, wordt hoe langer hoe minder als vanzelfsprekend beschouwd. Zelfs inenting tegen b.v. tetanos of difterie zou je om de tien jaar moeten ondergaan.

Bovendien: hoe kan je er zeker van zijn dat je met een mogelijk vaccin tegen Covid-19 echt iedereen kan bereiken. De quarantaine werd in de Middeleeuwen voor het eerst ingevoerd in Venetië toen daar een pestepidemie uitbrak. Wie er met zijn schip aankwam, werd 40 dagen in heftige afzondering geplaatst. En ofwel was je nadien immuun, ofwel was je dood. Er is daar geen nieuwe pest uitgebroken, terwijl het hier bij ons duidelijk is dat het Corona-virus nog niet weg is.”

Ook over de cijfers die regelmatig verschijnen, is niet iedereen het eens. Wij citeren socioloog John De Wit: “Een schoolvoorbeeld van hoe je angst kan zaaien door ongenueanceerd statistieken te verspreiden. De televisie klopt de emo-sfeer dan nog wat op, want collega Hertogen komt niet op het scherm. Neen, alles moet dezelfde richting uitgaan. Hoe kan het Belgisch beleid zinvol zijn als de basisdata niet gekend zijn of verzwegen worden.” En hij citeert op zijn beurt collega-socioloog Jan Hertogen: “Tegenover 22 juli verminderden de dagcijfers over besmettingen op 23 juli van 366 tot 214 of bijna de helft. In Antwerpen gingen ze van 109 naar 36 of 1/3 van de dag voordien en dit dus midden in de week. In volle crisis zouden dat de cijfers geweest zijn die dagelijks aan het WHO (wereld gezondheidsorganisatie) doorgegeven worden. Nu gaat het om weekvergelijkingen die vier dagen achter lopen op de dagcijfers. Niemand die daar iets over zegt.”

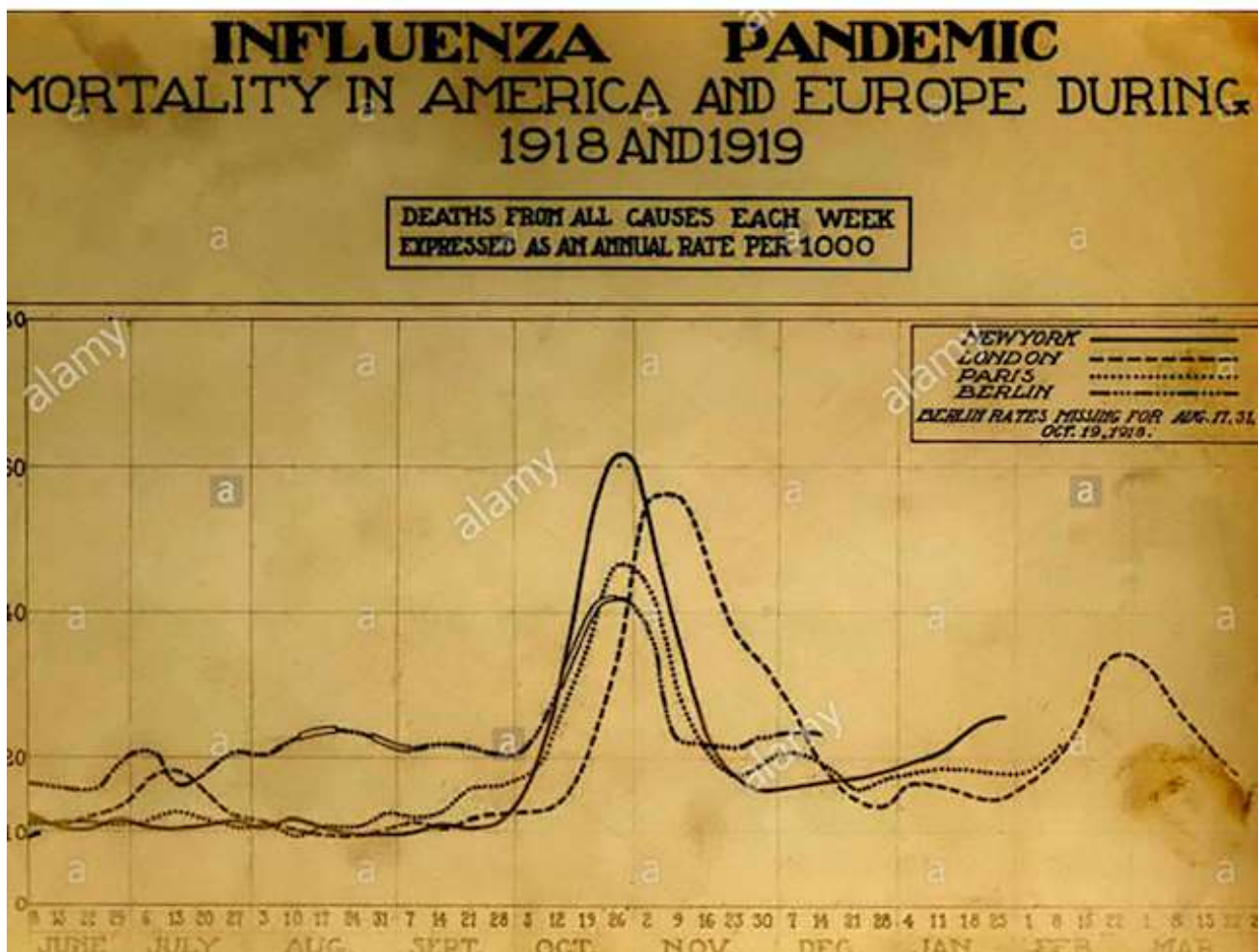
“Ik heb me enkele maanden geleden ook geërgerd aan de cijfers die b.v. in De Standaard verschenen. Dat was de ‘goed-nieuws-show’. Met statistieken kan je ook altijd alles bewijzen. Je hebt drie soorten cijfers: die van het WHO, die

meestal niet zo heel veel verschillen van de Belgische cijfers en dan heb je nog de cijfers van de Amerikaanse universiteit van Stanford met een eigen database, die wel eens durft verschillen met de andere twee.

Het is ook de manier van voorstellen. In maart-april werd vooral gekeken naar het aantal Covid-doden. Nu wordt eerder gekeken naar de besmettingen en de opnames in ziekenhuizen. Niet vergeten dat pas 14 dagen na het uitbreken van de epidemie ook de Covid-doden vallen. Op intensieve zorgen is het momenteel relatief rustig, maar de erge gevallen belanden daar pas 21 dagen na de vaststelling. Je mag dus stellen dat een grotere groep Covid-doden te verwachten is tegen half augustus.

Ken je trouwens de statistieken over de Spaanse griep zo'n honderd jaar geleden? Ik geef ze even.

Honderd jaar geleden zagen we de statistieken van de zgn. Spaanse griep als volgt evolueren: eerste golf in juni/juli (!!!), tweede golf in oktober/november, derde golf in februari/maart... Hopelijk is dit niet de evolutie die het Corona-virus zal volgen...

Hadden de huidige cijfers toch niet kunnen beperkt worden?

“Zeker. Tijdens de eerste golf kwamen de besmettingen via de skiërs uit Noord-Italië en Tirol. Het waren ook nog carnavalfeesten. Omdat het toen slecht weer was, vonden vele manifestaties indoor plaats, ideaal om het virus door te geven. Zeker in het zuiden van Nederland, waar de katholieke bevolking nog uitbundig carnaval viert in tegenstelling tot het noordelijke Nederland.

Ook nu weer zagen we recent in steden als Sluis, Hulst en Middelburg feestjes plaatsvinden, waarbij de aanwezigen schouder aan schouder door de straten hosten, zonder mondkmasker uiteraard.”

Bij de vorige crisis waren het hoofdzakelijk 65-plussers die een gevaar vormden om het virus op te lopen. Nu wordt al naar jongere leeftijden gewezen...

“Ik heb bij die vorige crisis eigenlijk nooit het aanvoelen gehad dat het vooral 65-plussers waren die tot de slachtoffers behoorden. We kregen net zo goed veertigers en vijftigers over de vloer. Al waren daar dikwijls ook wel mensen bij die ook nog met andere ziekten als obesitas, hart- of longproblemen sukkelden. Wij hadden in Terneuzen een verpleegster van 44 jaar uit een andere afdeling, die wegens de grote toevloed bij ons kwam helpen. Zij werd zelf getroffen door het virus, ze overleefde het, maar ze moet wel één jaar revalideren. Het is echt geen lachertje, hoor!”

Hoe oranje is Oranje?

“Ach, dat is altijd een beetje arbitrair. Volgens mij waren we al een heel tijdje oranje, toen we nog steeds als geel gecatalogeerd stonden. Voor Nederland staan alle provincies in België als geel genoteerd, alleen Antwerpen kreeg oranje. Het wordt dus Nederlanders afgeraden om naar Antwerpen te komen en wie het toch doet, wordt eigenlijk verplicht tot 14 dagen quarantaine. Het ironische is dat Nederland een wet goedkeurde, dat al wie naar gebied afreist dat oranje of rood gekleurd is en dat ook vooraf wist, bij terugkomst twee weken in quarantaine moet en dat zelfs zijn of haar loon gedurende die periode niet uitbetaald wordt!”

Vormen mondkmaskers dé oplossing?

“Mondmaskers vormen onderdeel van een soort paniekvoetbal in een gevecht tussen politici en virologen, toch ook dikwijls boeken-mensen die ver van de realiteit van elke dag staan. Voor hetgeen er nu aan besmettingen is, zijn de invoering van mondkmaskers en de avondklok zéér strenge maatregelen. Eerst hebben ze de touwen misschien iets te veel gevierd, zodat ze nu plots heiliger dan de paus willen zijn. Aanvankelijk waren de maskers niet nodig, dan waren ze wel nodig, maar waren ze niet beschikbaar. Toen ze beschikbaar waren, hebben we ze verbrand en nu zijn ze plots weer overal verplicht.”

Je bent ook sportarts en cardioloog. Maakt deze periode een verschil voor jou?

“Als sportarts ligt alles gewoon stil. Maar als cardioloog zitten we opnieuw aan ons normale aantal patiënten. Wie een infarct opliep tijdens de Corona-crisis, kreeg het natuurlijk bijzonder moeilijk. Het enige dat we opmerken, is dat de mensen soms schrik hebben om naar ons te komen en dat ze – de soms noodzakelijke – zorg uitstellen.”

Hoe beleven jij en jouw familie zelf deze periode?

“Tja, wij wilden één week naar Griekenland in juli. Dat is dus niet doorgedaan. In augustus wilden we met de kinderen naar een pretpark, maar na hetgeen er in een Roompot-centrum in Nederland gebeurde (meer dan 22 besmettingen in 1 familie op 1 dag); is dat ook geen optie meer. Mijn zoon zou naar de muziekschool gaan, maar alleen de strijkers waren er welkom. Zelf speel ik soms nog wel eens op de hoorn (o.a. tijdens de uitvoeringen van de Pinafiora met de ZWK in Wilrijk), maar mocht ik nu repetities bijwonen, dan zou ik op vier meter van mijn collega moeten blijven.”

Werd je nooit tegen gehouden aan de grens als je van Terneuzen naar Brasschaat reed?

“De grenzen zijn nu niet gesloten. Maar tijdens de eerste golf moest ik dagelijks opzij met de wagen voor de Belgische politie in Zelzate. Professioneel, maar correct. Als ik mijn contract en mijn bewijs van het ziekenhuis toonde, was alles dadelijk in orde. Ik wilde soms ook wel eens de slukwegen uittesten, maar dat lukte niet, want er stonden overal containers.”

Avondklok

Heel wat heisa en vraagtekens rond het invoeren van de avondklok in Antwerpen.

Terecht of niet terecht? Overdreven of nét niet?

Hoe dan ook: toen we vorige maand met vakantie waren (ja, sorry De Crem) in Portugal, waar de mondklappers in winkels en openbaar vervoer al sinds vier maanden gemeengoed waren, stelden we ook vast dat restaurants en cafés moesten sluiten om 23 uur. Die maatregel werd redelijk rigoureuus toegepast, al werd er al eens lichtjes door de vingers gekeken op nog heel warme avonden en op avonden dat er nog Portugees voetbal (op tv) gespeeld werd. Voor de Engelsen was het gewoon een terugkeer naar de 'heuglijke' tijden van de sluitingsuren van de pubs. Maar in Portugal was 23u30 toch echt wel het ultieme moment voor de horeca om duidelijk met veel lawaai te beginnen aan het versleuren van tafels en stoelen, om te laten horen aan de klandizie dat ze weer 'naar hun kot' moesten.

Iemand merkte ook op dat het sinds 28 mei 1940 geleden was, dat in Antwerpen nog de avondklok werd ingesteld... door de Duitse bezetter. Tja!

BASKET

Het deed er mij aan herinneren, dat ik eigenlijk zelf nog een 'avondklok' heb meegemaakt.

Het was in 1981, op een moment dat er nog maar om één Europese basketbeker voor landskampioenen gestreden werd en op een moment dat je met de nationale ploegen op één jaar tijd van de C-categorie kon promoveren naar de A-categorie, mits twee zware toernooien te winnen.

We zaten met de Belgische ploeg in Istanboel om er deel te nemen aan het Europees B-kampioenschap voor landenteams. Hectische toestanden in de sporthal met thuissupporters die krijsend hun land naar een hoger niveau trachtten te schreeuwen. Met zijn gezicht weg van het terrein had je een plaatselijke nar op een tribunepaaltje zitten, die moest zorgen dat de sfeer nooit stil viel. Aanwezig op alle matches van de nationale ploeg, waar ook ter wereld, werd gezegd. En om de lokale supporters aan te zetten tot nog meer vocale steun, wierp hij met caramellen, lekstokjes voor de kinderen, terwijl hij tegelijkertijd op een trommeltje het ritme aangaf. Onwaarschijnlijke toestanden

en het “Toer-ki-jé” rolde dan ook als een orkaan over het terrein, wat zeker de tegenstander en soms ook wel de scheidsrechters beïnvloedde.

Maar op het terrein was de Turkse ploeg niet echt zo heel sterk en ze werd door een koelbloedig gebleven Belgische ploeg o.l.v. Tony Van den Bosch, Ronny Bayer en Rik Samaey geklopt. Wie dacht dat daardoor de Turkse furie zou losbarsten na de match en dat de Belgen langs alle kanten zouden belaagd worden, had het helemaal mis voor.

Turkse soldaten met het vuurwapen en een puntig slagwapen in aanslag dwongen de toeschouwers om stilletjes de sporthal te verlaten, zonder dat er één Belgische speler kon aangeraakt worden. Militaire discipline!

Het was trouwens het Turkse leger dat ook de ‘avondklok’ had ingesteld. Toen we met de spelersbus terug naar het hotel reden was dat duidelijk merkbaar. Het was al na 22 uur en er liep – buiten de soldaten – geen kat meer op straat. Alle grote kruispunten afgegrendeld met prikkeldraad, die pas opzij geschoven werd toen bleek dat er ‘goed volk’ in de bus zat. Maar er werd aandachtig gekeken of er zich uitsluitend spelers of journalisten in de bus bevonden. En toen we vlak voor het hotel uitstapten, was het ijzingwekkend stil buiten en je hoorde alleen bloeddorstige honden in de verte hun keel open zetten.

Belgische spelers, die wel eens de gewoonte hadden om ‘de muur’ te doen en een stapje in de wereld te zetten, bleven deze keer braafjes binnen. Nu ja, braafjes?

Want we logeerden toch – om veiligheidsredenen – met alle ploegen (behalve het Turkse team) in één van die grote hotels uit een bepaalde keten. Tien verdiepingen als logement voor de ploegdelegaties en op de elfde verdieping een bar, inclusief dansvloer! Tja, dat was toch nog een reden om opgemonterd te worden. Elke avond was dat dan ook de verzamelplaats van spelers uit alle ploegen. Sommigen met de (stilzwijgende) toelating om daar zo lang te blijven als ze wilden, anderen met een slaap-uur als richtlijn.

Vedetten op de dansvloer waren daar elke avond de Engelsen, die er enkele weken voordien in geslaagd waren om van de C-categorie te promoveren naar de B-categorie. In het team een aantal gekleurde, grote jongens, die zich ook op de dansvloer gedroegen als vlot wentelende en kronkelende slangen. Niet één avond, maar elke avond – zeg maar nacht – waren zij op de dansvloer de animatoren van het muzikale gedeelte op de hoogste hotelverdieping.

En welke ploeg dacht je dat op het einde van die week promoveerde naar de A-categorie? Jawel, de Engelse ploeg.

We moeten er wel aan toevoegen dat ze er enkele weken later in die A-categorie weinig bij te pas kwamen en als 12de op 12 ploegen terug naar de B-poule verwezen werd. Zelfs aan de Engelse fysieke krachten was blijkbaar een einde gekomen! Maar geamuseerd hadden ze zich wel...

En voor het overige trouwens niks verkeerd gezegd over de Turken. Toen we er enkele jaren later – zonder militaire dictatuur – terugkwamen, bezochten we een plaatselijke pita-tent in een parkje met heel wat inboorlingen. Ze waren uiteraard onder de indruk van de grote gestalte van de toenmalige Mechelse spelers met coach Lucien Van Kersschaever als woordvoerder. Hij kreeg de vriendelijke aanwezigheid zo ver dat ze een aantal populaire Vlaamse liederen meezongen en na een tiental minuten inoefenen, galmde het uit Belgische en Turkse kelen: “En op de t.. van ons Jeannet, daar hebben ze tsjoepen opgezet, om aan te zuigen, om aan te zuigen...” Heel vriendelijke mensen, die Turken!

Maar apropos, Belgische verantwoordelijken, als er gedacht wordt aan een nog grotere strijd tegen het Corona, wat dachten mevrouw Berx en meneer De Wever van ijzerdraadversperringen na 23u op de grote wegen, of aan de inzet van bloedhonden, of gewoon aan het optrommelen van het leger? ☺

Ook onze overburen hadden een jubileum

Wie herinnert zich niet die stoere bincken van Village People, die wereldbekend werden met hun meezing-topper 'YMCA'. Een betere publiciteit voor de 'Young Men's Christian Association' konden ze moeilijk maken.

Maar elke rechtgeaarde ZWK'er moet zich zeker aan de overzijde van het 'poortje' in de Paleisstraat herinneren dat er daar een vrouwelijke afdeling van het YMCA huisde, nl. het YWCA. Meestal liepen we er gewoon voorbij, zonder ons vragen te stellen over hetgeen daar gebeurde. Nochtans was de Antwerpse afdeling van YWCA in feeststemming. Zij werd al in 1919 gesticht als een pluralistische vrijwilligersorganisatie voor en door vrouwen en dus werd er een honderdjarig bestaan gevierd, dat wel niet helemaal verliep zoals voorzien wegens de Corona-maatregelen. Maar toch: even een kijkje nemen!

Wie echter de laatste jaren aandachtig keek, zag dat de naam YWCA al een tijdje niet meer nadrukkelijk aanwezig was in de Paleisstraat 39. Je kon er de namen zien van IVCA en vooral van Alma. Neen, niet het populaire café van weleer op de Italiëlei, maar eigenlijk een organisatie die erg verwant is met YWCA.

“Een open huis voor kwetsbare vrouwen met een migratieachtergrond,” vertelt woordvoester Ingrid ter Maat. “We ‘empoweren’ vrouwen met verschillende etnisch-culturele en migratieachtergronden om hun eigen keuzes te maken en de richting van hun leven te bepalen en te beïnvloeden. Ons aanbod is daarop afgestemd: vorming, ontmoetingsactiviteiten, coaching, tewerkstellingstrajecten en individuele begeleiding.”

Juist voor de Corona-periode werd deze nieuwe naam gelanceerd. We doen een aantal open activiteiten zoals dansen, ‘start to run’, taallessen, maar wij luisteren ook en vooral naar de verhalen van een aantal kwetsbare vrouwen, die dikwijls in de problemen zitten, gewoon omdat zij vrouw zijn. Wij doen dus ook alleen maar activiteiten met en voor vrouwen, maar dat wil niet zeggen dat we ons afsluiten voor andere activiteiten.

In juni namen we in Antwerpen b.v. deel aan de actie ‘Black lives matter’, een vreedzame samenkomst ter herdenking van de recente gebeurtenissen in Amerika. Met onze aanwezigheid vroegen we mee aandacht voor de

problematiek van structureel racisme in België. Wij willen een krachtadig anti-racismebeleid. Het is tijd om te veranderen.”

Vrouwen in de problemen kunnen normaal gezien elke dag in de loop van het jaar terecht bij Alma, in de vakantiemaanden is dat op maandag, dinsdag en donderdag tussen 9u en 17u. Er is babysitdienst voorzien voor kindjes tussen drie maanden en drie jaar.

Ingrid geeft nog mee op welke gebieden er zoal hulp kan aangeboden worden voor vrouwen in nood.

“Hoe kunnen ze zich (opnieuw) goed voelen, gezondheidsproblemen, praten over de relatie gezin en omgeving, administratieve of financiële problemen, op eigen benen leren staan, schokkende gebeurtenissen kunnen vertellen en er trachten oplossingen voor te vinden, woonproblemen, oplossingen aanbieden voor werk en vrije tijd, migratieproblemen...”

Ontmoet zij regelmatig mensen die met een opgelucht gemoed buiten stappen uit Alma?

“Zeker. Ik heb hier een getuigenis van een vrouw die bij ons leerde Nederlands spreken. Daardoor kon ze ook cursussen volgen op andere plaatsen en ze kon zich verbeteren, wat ze zelf erg goed vond.”

Is er momenteel een dringende nood aan vrijwilligers?

“Ja, er kunnen hier zeker nog mensen helpen om de Nederlandstalige conversatie van een aantal vrouwen te verbeteren. Daar is zeker behoefte aan.”
Info: Paleisstraat 39, telefoon: 03/2381693.

<https://vimeo.com/301010436> = trailer

<http://www.ywca-antwerpen.org/documentaire.html> = website

Uit de oude doos

Tijdens een uitvoering in 1960 onder leiding van Frans Moonen sr. herkennen we op de eerste rij van rechts naar links: Marcel Coppens, Marc Clerckx, Paul Meeusen (?), Wim Pilate... en netjes verstopt achter Marcel staat Tony, herkenbaar aan het kort geknipt haar en korte broek. Wie herkent er nog anderen?

advertentie

Johan Van Asch

Verzekeringsmakelaar

Lid FVF Federatie voor Verzekerings- en Financiële tussenpersonen **FSMA**
11081A

Gsm 0479 98 10 65 *Verzekeraar van het Radeske*

Ondernemingsnummer 0525.898.564

Agentschaphouder Baloise Insurance en Euromex

Je Makelaar
Je beste
Verzekering

Retro Muziek 2006 Lenteconcert

Nu we toch verplicht worden om min of meer in onze eigen provincie op ontdekkingstocht te gaan, grasduinen we nog even verder in ons archief.

Vele Antwerpse kerken hebben we reeds met een muzikaal bezoek kunnen vereren. De laatste jaren kwamen ook de kerken van de deelgemeenten in het vizier.

Welke mopjes deden niet in onze kring de ronde naar aanleiding van een opluistering in de kerk van Sint-Rochus te Deurne-Zuid.

Maar meer in het centrum van Deurne staat er ook nog een zeer merkwaardig gotisch gebouw, de Sint-Fredeganduskerk aan de Lakborslei.

Op verzoek van alle vrienden van die Heilige Fredegandus, die trouwens in Vlaanderen maar in één kerk vereerd wordt, trokken we onze muzikale kelen open op zondag 12 maart in 2006.

Negro's, romantische -, Nederlandstalige bewerkingen van orthodoxe liederen hebben toen de luisteraars kunnen aanhoren. Maar vooraleer die heilige echt terug in zijn rustig stekje kon terugkeren, moest hij toch mee gaan vliegen met die matrozen van Wagner.

Druk op de startknop en luister nog even naar de anderhalf uur durende opname.

Drukknop naar Concert

Hoe verwerkt Radeske de Corona-maatregelen?

Na 13 maart was het vlug duidelijk: alle weekends en plattelandsklassen werden geannuleerd. De boekhouder van Huize Radeske betaalde alle waarborgen netjes terug aan de groepen, families en scholen of er vond een overboeking plaats naar een volgend verblijf.

Bij het naderen van de grote vakantie werd het duidelijk dat de kampen voor jeugdverenigingen het licht op groen kregen. De werkploeg van Huize Radeske stak de koppen bij elkaar. We zorgden ervoor dat de jeugdgroepen verzekerd werden van hun verblijf.

Een veiligheidsprotocol (zie www.radeske.be) werd ontworpen, de groepen werden gecontacteerd, Jos en Barbara werden ingelicht en er werden afspraken gemaakt om, tussen twee groepen in, alles te gaan desinfecteren. Bij dit laatste werd de werkploeg al twee keer bijgestaan door vrijwilligers uit de kring. Zo kon binnen een tijdsbestek van twee uur alles in gereedheid gebracht worden voor de volgende groep.

We mogen als ZWK terecht fier zijn dat wij dit allemaal klaarspeelden in functie van de verblijvende groepen, zodat zij verzekerd werden van een aangenaam en veilig verblijf op ons domein.

Een woordje van dank ook aan CJT, dat op de achtergrond de nodige ondersteuning geeft aan de jeugdwerking in Vlaanderen. Daarenboven bepleiten zij mee de financiële tegemoetkoming bij de overheid om te put die de Corona-crisis ons bezorgde een beetje te kunnen compenseren. Onze aanvraag is al binnen ☺ .

Weet je dat...

...sommige leden van onze kring zich in deze Corona-tijden te buiten gingen aan bergfietstochten in het verre Frankrijk. We weten niet of ze opnieuw het land in mochten na het invullen van bepaalde formulieren.

...onze vriend Guy Davidson na een rondreis van een viertal maanden doorheen de Antwerpse ziekenhuizen, zich opnieuw thuis bevindt. Niet voor lang echter, want hij wil er alles aan doen om in het komende seizoen de derby Antwerp – Beerschot rechtstreeks vanuit zijn nieuwe, toekomstige woonst aan de Bosuil te bewonderen. Niet vergeten de paars-witte sjaal dan buiten te hangen, hé Guy! ...een aantal dappere leden in juli eventjes bij mekaar kwamen, kwestie om mekaar nog te herkennen eens de Corona-periode achter de rug is. Het gebeurde niet in ons lokaaltje, maar op de speelplaats van de school.

...één van onze leden volgend ‘nadenkertje’ las bij één van de bekende Antwerpse restaurants:

...alcohol niet enkel in drank verwerkt wordt. Vraag dat maar aan de vrijwilligers, die Radeske mee hielpen desinfecteren

...de werkploeg van Radeske haar volle verantwoordelijkheid nam en neemt voor de verblijvende groepen. Zo wordt een verblijf in alle veiligheid verzekerd.

...dat de werkbubbel van de werkploeg intussen werd vergroot door Johan VA, Jan VdE, Jul VA en Johan C.

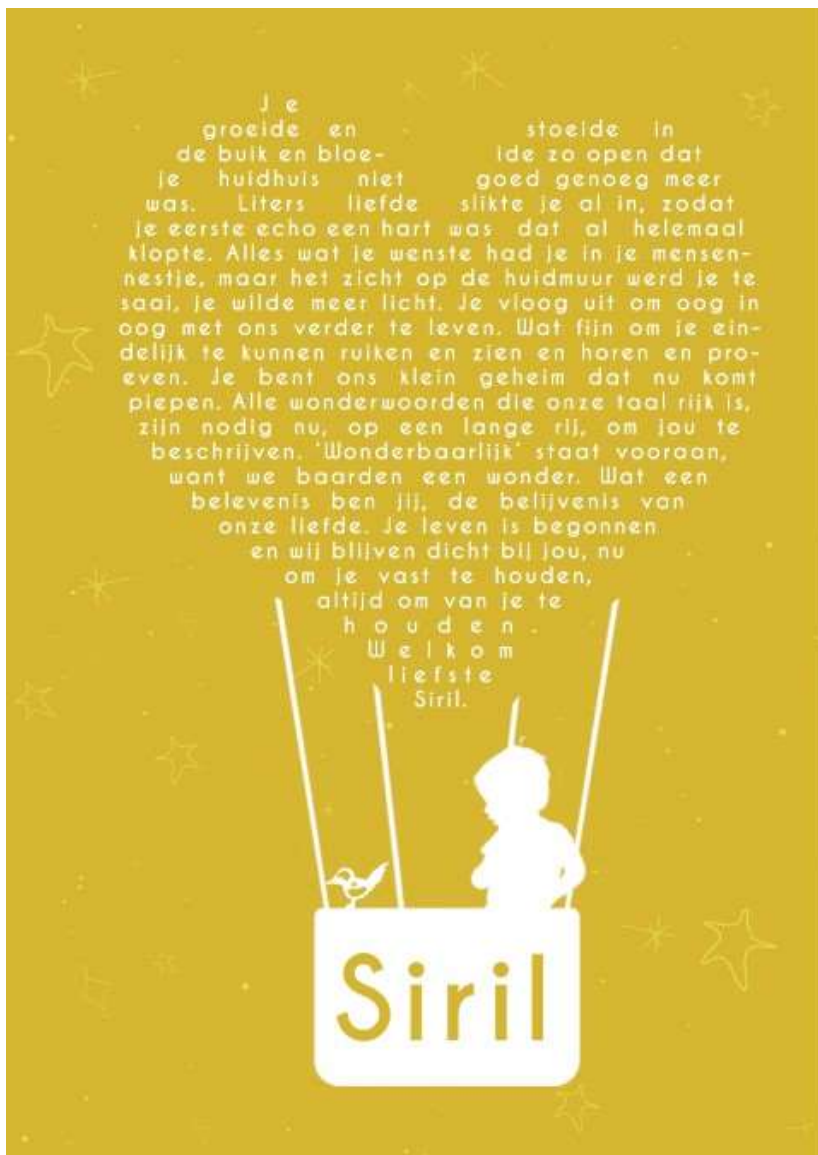
...onze vrienden van de Sint-Anna-ten-Drieënkerk op Linkeroever een najaarstentoonstelling organiseren onder de titel "Kruisbestuiving". Elke namiddag toegankelijk tijdens elk week-end van september.

...in diezelfde kerk voorlopig nog steeds het concert onder het thema 'Les poètes maudits' (Paul Verlaine) geprogrammeerd staat op 10 oktober met het optreden van acteur Stefan Degand, bas-bariton Werner Van Mechelen en een vioolensemble dat muziek brengt van Debussy en Fauré.

Personalia

Geboorte:

Op 25 juni werd SIRIL geboren, het derde kleinkind van onze voorzitter Guido De Graeve.

Het is het kindje van Leen De Graeve, de oudste dochter van Guido, die nog wel even zal moeten bekomen van de geboorte.

Alvast hartelijk gefeliciteerd aan de ganse familie!

ZWK wijkt nooit behalve voor Corona

Zondag 23 mei 2021

RADESKE – 50 jaar + 1

Werkten mee aan dit nummer:

Tony Ah Munn, Guy Vermeiren, Jenny Backx, Guido De Graeve, Johan Clerckx, Ludo Engelen, Walter Goossens, Luc Korthoutd, Raf Van Bortel, Jan Leers, Peter Somers, Marcel Coppens (v.u.).